

GULLFISKEN

Det var en gang en fattig fisker som bodde ved sjøen sammen med kona si. Huset deres var lite, men stort nok til de to og de få tingene de hadde.

En dag da mannen var ute på fiske, fanget han en gullfisk. Da fiskeren kom opp i båten, sa den: "Kjære deg, ikke drep meg, men la meg få leve. Hvis du lar meg få leve, skal jeg oppfylle det første ønsket ditt. Er det ikke noe du ønsker deg?"

Mannen tenkte seg godt om, men kom ikke på noe ønske. Gullfisken slapp han ut igjen.

Da han kom hjem om kvelden, fortalte han kona si om det som hadde hendt. Da hun hørte at han ikke hadde ønska seg noe, ble hun veldig sint. "I morgen må du si til gullfisken at jeg vil ha nye, fine klær!" sa hun.

Da mannen kom ned til sjøen neste dag, ropte han ut til gullfisken at kona hans gjerne ville ha nye klær. Om kvelden kunne han nesten ikke tro sine egne øyne da han kom hjem. Kona hans var kledd i nye, fine klær fra topp til tå. Men kona var ikke fornøyd. "I morgen må du si til gullfisken at jeg vil ha et stort, fint hus også," sa hun.

Neste morgen ropte mannen ut til gullfisken at kona ville ha et stort hus. Og da han kom hjem om kvelden, var det gamle huset borte. Der det hadde stått, stod det et stort, nytt hus. Men ennå var kona hans ikke fornøyd. "I morgen må du si til gullfisken at jeg vil ha et stort slott å bo i. Jeg vil være dronning, og gullfisken skal være tjeneren min," sa hun.

Og neste morgen ropte mannen ut til gullfisken alt det som kona hans hadde sagt. Men da han kom hjem om kvelden, fant han verken slott eller dronning. Han fant bare det gamle huset sitt, og kona hans hadde de gamle fillete klærne på seg igjen.